

Между вълните ти са гуда
 Надоу пада, пакъ са вдиго
 Глини из вуду; той из любви,
 Безъ инда въ сърдцето си из вика
 Кърна' каф' пощъ, реке гроза та
 Глини дълбоко са свързва
 Далеко си висида джизирна,
 Рече кымъ него ти простира.
 «Върни си драга ми Малвинка!»
 Но тя не чу, се са ти върна
 Между вълните ти загина
 Морето буи из повила.

1880г. / Септември / Одеса.

x
 x x

Събудилъ са въвъ нощъ прекрасна
 Отъ перфектнъ сънъ;
 Луна та грди сребриста, лена,
 Цувзодъ вни.